

Man bliver altså bidt af Grønland

Jeg hedder Birte Bay, er 60 år og single. Jeg har 2 børn og 5 børnebørn. Jeg har altid ønsket at besøge Grønland. Allerede som barn, da jeg deltog i en radiokonkurrence om en rejse derop. Jeg skulle lave en bog og i tekst og billeder fortælle om Grønland. Jeg vandt ikke konkurrencen, men drømmen beholdt jeg. Der skulle gå 40 år, inden det lykkedes, men NU skulle det være.

Juli måned 2004

Jeg købte en 9-dages grupperejse, bestående af 4 dage i Ilulissat og 5 dage ombord på Sarfaq Ittuk fra Ilulissat til Narsarsuaq. Jeg glemmer aldrig Wauw-fornemmelse i maven, da vi fløj ind over indlandsisen på vej mod Kangerlussuaq. Det syn sagde spar to til alt, hvad jeg tidligere havde oplevet.

I Ilulissat var jeg bl.a. på en helikoptertur til indlandsisen. Synet af indlandsisen og udsigten over Isfjorden på hjemturen tog pippet fra mig. Det kan ikke beskrives eller forstås ud fra billeder eller video. Det skal opleves.

En anden storslået oplevelse var en heldagssejltur til Eqi gletscheren. Vi sejlede mellem isbjerger så store, at man ikke kan forestille sig det, og synet af gletscheren var mere end betagende. I disse situationer blev jeg stum af betagelse og følte mig meget lille og ydmyg.

Midnatssol-sejltur: *En stor orange kugle, der kaster genskær i grødisen. Et fantastisk fascinerende og smukt syn.*

Ved ankomsten til hotellet lagde jeg mærke til den utroligt rene og klare luft, der er i Grønland. Den skulle senere vise sig at være en del af årsagen til, at jeg vendte tilbage igen og igen.

Sejlturen ned langs vestkysten var ligeledes en stor oplevelse. Landgang i de største byer/bygder. Charming med de farvestrålende træhuse spredt op ad fjeldet. Så sæler og pukkelhvaler.

Allerede i flyet hjem besluttede jeg, at jeg også ville opleve Grønland om vinteren, og for at udfordre mig selv ville jeg også prøve en slædetur. Ikke kun 2 timer, men 2 dage, så jeg rigtig kunne opleve naturen.

Marts måned 2007

Efter nogen søgen fandt jeg frem til Nordic Adventure, som kunne skræddersy en rejse lige efter mit hoved. Jeg havde valgt at rejse alene for at få en rejse, der kun tilgodeså *mine* ønsker og behov. Det blev til 10 dage med 2 dage på slæde.

Jeg valgte igen Hotel Arctic pga. den høje standard, beliggenheden med en formidabel udsigt over Diskobugten, et meget fint køkken og et altid smilende og meget hjælpsomt personale. Da jeg trådte ind ad døren, var det ligesom "at komme hjem".

På slædeturen fik jeg set det landskab, jeg havde glædet mig til: Kilometer efter kilometer, så langt øjet rakte, bare sne, sne og "istørninger" - små, store, megastore og kolossale. Hvide, blå og turkise. Utrolig flot og imponerende - og så var jeg solgt! Det overgik alle mine forventninger.

Det er en ubeskrivelig oplevelse og en fantastisk fornemmelse i maven sådan at lade sig transportere hen over sneen og isen. Landskabet er utrolig beroligende, og det er anti-stress i fuldt mål. Luften er så frisk og ren, at man simpelthen må trække vejret helt ned i maven ved hvert åndedræt, og de eneste lyde, man hører, er fra hundene. Man kan "høre" stilheden.

Om aftenen på 1. slædedag: *...jeg var glad for, at jeg havde endnu en dag på isen, og ikke havde nøjedes med kun 2 timer, som jeg havde hørt, at mange gør.*

Det skulle senere vise sig, at ikke engang de to dage var nok. Jeg måtte af sted igen næste år. Og så lige have en dag mere!

Morgenen på 2. slædedag: *Hvilken pragtfuld oplevelse at stå halvt oppe ad fjeldet med udsigt til isbræen og isfjorden. Det eneste, jeg kunne høre, var de 75-80 hunde, der lå rundt omkring hytten. Rullet sammen som kugler. Overalt var der rent og hvidt. Der var faldet ca. 15 cm sne i løbet af natten. Jeg glædede mig til dagens etape, og mærkede allerede da en kedelig fornemmelse i maven ved tanken om, at dette var den sidste dag.*

Tanker før den sidste bakke ned mod Ilulissat: ... *Blandede følelser. Dels var kroppen ved at være træt, dels var det noget vemodigt, at det hele nu snart var slut. Men jeg tænkte: Det er da ikke anderledes, end at jeg kan gøre det igen næste år eller om 2 år. Nu havde jeg opdaget, hvor stor livskvalitet sådan en tur kan være, og jeg havde bevist over for mig selv, at jeg kunne klare det.*

Afsked med Johannes efter turen: Jeg fik knus og fik at vide, at det havde jeg klarer flot, eftersom det var første gang. Da følte jeg mig lidt sej.

Tanker efter slædeturen: *Jeg var meget spændt og forventningsfuld inden turen. Jeg kastede mig ud i noget, jeg ikke vidste, om jeg kunne overskue, men det har været en helt fantastisk oplevelse. Større end jeg havde forestillet mig - hvis man ellers kan forestille sig sådan en tur. Allerede i dag tænker jeg på at rejse hjem og spare op for at gentage eventyret til næste år.*

Igen i 2007 var jeg på sejltur til Isbanken, og det var lige så flot og smukt, som jeg huskede det fra 2004.

En planlagt helikoptertur til indlandsisen blev aflyst pga. vejret. Men det gjorde nu ikke så meget. Jeg havde jo prøvet det i 2004, og så kunne de penge meget passende være startkapital til en eventuel næste tur!!

Resten af ferien brugte jeg rigtig mange timer på traveture i omegnen. Jeg holder meget af bare at gå og gå. Sol og sne. Den friske og klare luft og ikke mindst stilheden. Det er en "lise" for sjælen. Blodet bliver iltet, hjernen blæst fri for tanker, der ikke skal være der, og jeg vender tilbage til hotellet som et helt nyt menneske.

Sidste ord i dagbogen fra 2007: *Man bliver altså bidt af Grønland, og jeg bliver ikke overrasket, hvis jeg meget hurtigt bestiller en ny rejse.*

Kun et par måneder efter min hjemkomst ringede jeg til Lene hos Nordic Adventure og bestilte en ny 14-dages tur med 3 slædedage til april 2008.

Jeg henvendte mig bevidst til Nordic Adventure igen. Jeg havde været godt tilfreds med turen i 2007, og nu kendte vi jo hinanden, og Lene vidste, hvad jeg gik efter. Alt gik, som det skulle, og tingene klappede. Jeg bad om at få den samme slædekusk som sidste år. Han er dygtig og jeg er tryk ved ham og hans hunde.

April måned 2008

I år havde jeg valgt at lægge ferien en måned senere i håb om at få varmere vejr. Jeg var ganske vist fuldt ud ekviperet med skindtøj sidste år, men det var alligevel koldt, og jeg forventede mere sol i april.

Jeg så meget frem til denne tur. Gensynet med hotellet, slædekusken og naturen. Og jeg blev ikke skuffet. Den havde straks den begejstrede fornemmelse i maven, da vi fløj ind over Østgrønland.

Slædeturen på 3 dage forløb lige så fint som sidste år. Jeg følte stor glæde ved igen at køre ud i denne fantastiske natur. Noget kunne jeg huske fra året før, andet var helt nyt, da ruten jo nu var længere. Vejret var som ventet både varmere og mere solrigt, og jeg blev ikke træt af at se solen spille i sneen og de fantastiske isformationer. Jeg har forsøgt at fange det hele på video, men det virker ikke efter hensigten, når man ser det på TV. Det kan slet ikke leve op til virkeligheden. Den rette fornemmelse af denne enestående og storslåede natur får man kun ved selvsyn.

Resten af denne ferie kan kun blive gentagelser af tanker, følelser og fornemmelser. Grønland har "gjort noget ved mig". Jeg troede, før jeg rejste herop i år, at denne tur ville blive den sidste. Nu er jeg ikke mere så sikker. Jeg har vældig lyst til at komme tilbage. Næste år må jeg så hellere tage en 4-dages slædetur!

Maj/juni 2008

Jeg bestiller igen 14 dage med 4 dages slædetur hos Nordic Adventure. Og beder igen om den samme slædekusk. Jeg blev inviteret hjem til ham og hans kone sidste år, så nu begynder jeg at kende nogen deroppe. Det kunne være vældigt hyggeligt at møde dem igen.

Grønlænderne er meget gæstfri og vil meget gerne fortælle om deres liv og især svare på spørgsmål. De tager det hele stille og roligt og er ikke stressede som mange af os.

På grund af naturen og vejret er de vant til, at tingene ikke altid går som planlagt, og at man må indstille sig på aflysninger/ændringer. Det kunne vi lære noget af.

April måned 2009

Denne slædetur blev den bedste, jeg har haft til dato. Jeg har efterhånden fået rigtig "god fod" på at køre slæde, holde fast uden at spænde i hele kroppen og dermed nyde turen mere og mere. I det hele taget føler jeg mig ret fortrolig med det hele. Vejræssigt var det også en strålende tur. Rigtig megen sol og kun en enkelt formiddag med skyer og en fin, let sne.

Denne gang tænkte jeg dog ikke så hurtigt, at jeg ville af sted igen. Det skyldtes, at jeg var faldet den sidste nat og havde slået min ryg temmelig slemt. Nu to uger efter er smerterne imidlertid næsten væk, og tanken om endnu en rejse dukker op igen. Jeg tror dog først, det bliver om to år. Næste år kunne jeg godt tænke mig at få hele foråret med herhjemme, og desuden tror jeg, at forventningens glæde samt begejstringen ved at rejse derop igen vil være større, hvis jeg springer et år over. Jeg føler bestemt ikke, jeg er færdig med Grønland endnu. Så måske fire (eller fem) dages slædetur om to år!

Hver morgen, når solen altså skinnede, kunne jeg glæde mig over en pragtfuld udsigt fra mit hotelværelse - den opadgående sol, der glimtede i vandet/isen og skinnede på isbanken i det fjerne. Og om aftenen solnedgangen bag isbjergene. Det var alle minutterne på videoen værd.

Nu kan jeg se, at jeg overhovedet IKKE kunne holde mig inden for de 50 linier, jeg satte ud for at skrive. Men tanker, følelser, begejstring, glæde og wauw-fornemmelser i maven er svære at begrænse.

Birte Bay